

§ 87.

Med Hensyn til de i Lovene og Anordningerne, saavel almindelige som særegne, hjemlede Undtagelser fra Erlæggesen af Gebyrer i Retsager, skal det have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Forrifter.

§ 88.

For at sætte Retsembedsmændene istand til at bestemme de Gebyrer, som i Forhold til Sagenes Værdi blive at erlægge, bør Vedkommende altid i deres Stævninger eller Requisitioner eller ved Paategning paa det til Thinglæsning bestemte Document, forsaavidt det Fornødne ikke allerede indeholdes i dette, angive Værdien saa nøagtigt som muligt, og naar under en Retsags Drift Gjenstandens Værdi maatte blive notere bestemt, eller noget samme tilføjet, saaledes at høiere Gebyrer deraf skulde svares, end de, der allerede ere erlagte eller efter det tidligere Opgivne skulde erlægges, bør den, som har at udrede disse større Gebyrer, ufortøvet derom give Embedsmanden Underretning, og erlægge, hvad der ifølge deraf paahviler ham. Handler Noget herimod, bør han, foruden at betale det manglende Beløb, endvidere bøde ligesaameget, hvilket i private Sager, som forfølges til Dom, bør fastsættes ved Dommen i Hovedsagen, men ellers, efter Indmelding til Overovrigheden, gjøres til Gjenstand for offentlig Forfølgning, saafremt Vedkommende ikke ville erlægge Bøden uden Dom. Naar Sagen er udført af en Sagfører, bliver Bøden at paalægge denne, der ligeledes udreder Gebyret, det Sidste dog mod Regres til Parten.

Derksom det under en Retsdag Omtvistede ikke kan ansættes til nogen vis Sum under Sagen, men Værdien først bliver fastsat ved Dommen, bør det i denne tillige foreskrives, hvad der i den Anledning bør betales mere i Gebyrer end det allerede Erlagte. Bliver den omtvistede Gjenstands Værdi ifølge Dommen at bestemme ved villige Mænds Skøn, Parters Sed, eller deslige, bør den af saadan Bestemmelse følgende Gebyrforhøielse ufortøvet af den Part, der har at tilsvare samme, eller dennes Sagfører, under foranførte Ansvar tilkjendegives Retsembedsmanden og det skyldige Gebyr erlægges.

§ 89.

I de Tilfælde, i hvilke Gebyrerne eller Betalingen for nogen af de i denne Anordning omhandlede Forretninger ere bestemte i Forhold til Tiden, samme vedvarer, bør der i Protocolen stedse anmærkes Klokkeslettet, naar Forretningen begynder, og naar den sluittes. Er ingen Protocol tilstede ved Forretningen, i. Er ved en Syns- eller Buderingsforretning, bør Klokkeslettet paa anden Maade af Mændene nedskrives til Oplysning.

§ 90.

I Henseende til Acters og Udfristers Udstedelse bør Placaten af 9de April 1783 iagttages, dog at det fastsatte Antal af Linier paa hver Side forhøies til 28, og Bogstavtallet i enhver Linie bestemmes til 32 i Almindelighed, og, hvor der i Medhold af Placaten behøves en Margin, til 24, men hvor tvende forekomme, til 16.

For Papir og andre Skrivematerialier til Acters og andre Forretningers Beskrivelse eller Udfristers Udstedelse erlægges ingen særskilt Betaling; men for egentlig Indbinding, hvor saadan behøves, godtgjøres Beføstningen

§ 91.

Naar Retsembedsmænd nødsages til at foretage Reiser i Sager til Udforelse af Embedsforretninger, for hvilke der ikke af det Offentlige er dem tillagt Reisegodtgjørelse, til-